

Komentar Evandjelja: Kristovo milosrđe

Evandjelje ponedjeljka XXX
tjedna kroz godinu i komentar.

Evandjelje Lk 13, 10-17

Jedne je subote naučavao Isus u nekoj sinagogi. Kad eto žene koja je osamnaest godina imala duha bolesti. Bila je zgrbljena i nikako se nije mogla uspraviti. Kad je Isus opazi, dozva je i reče joj: »Ženo, oslobođena si svoje bolesti!« I položi na nju ruke, a ona se umah uspravi i poče slaviti Boga.

Nadstojnik sinagoge — ozlovoljen što je Isus u subotu izliječio — govoraše

mnoštvu: »Šest je dana u koje treba raditi! U te dakle dane dolazite i liječite se, a ne u dan subotni!«

Odgovori mu Gospodin: »Licemjeri! Ne driješi li svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca od jasala da ga vodi na vodu? Nije li dakle i ovu kćer Abrahamovu, koju sotona sveza evo osamnaest je već godina, trebalo odriješiti od tih spona u dan subotni?«

Na te njegove riječi postidješe se svi protivnici njegovi, a sav se narod radovaše zbog svega čime se on proslavio.

Komentar

Žena o kojoj nam govori Evandjelje bila je sagnuta gotovo dvadeset godina, a da se nije mogla uspraviti, ali približava se Bogu, odlazi u

sinagogu i bolest je čini poniznom. Krist, koji prodire u srca, u toj ženi vidi jednostavnu i pročišćenu dušu. Otišao je do nje polažući ruke na nju i rekao: 'Oslobodi se svog zla'. Lijepa je to slika sakramenta Božjeg milosrđa, ispovijedi, u kojem nas Isus oslobađa od veza grijeha, blagoslivljajući nas rukama da nas oslobodi zla. Kakvu je duboku radost osjećala ta žena! Lako je mogla ustati i pogledati u nebo. Njezin pogled susreo se s Gospodinovim pogledom, a suze zahvalnosti slijevale su joj se niz lice.

Evandjelje zatim iznosi ljutitu reakciju poglavara sinagoge, koji poštuje zapovijed ispred milosti. Reakcija koja je skrivala licemjerje i koja se suprotstavlja radosti ljudi kad su vidjeli čuda koja je Isus učinio. Đavao, neprijatelj naše svetosti, ne želi da se približimo milosrdnom Isusovu srcu i postavlja sve vrste prepreka - čak i citirajući Riječ Božju!

- ali moramo reagirati čvrsto, ići Gospodinu i s jednostavnošću mu pokazati čvorove koji zahvaćaju dušu, tako da ih njegova milost može odvezati.

Kad bismo zadržali bilo kakvu naklonost prema grijehu, živjeli bismo pognuti, a da ne bismo mogli podignuti pogled prema nebu; oborenih očiju, zaokupljeni samo zemaljskim stvarima, kao da Bog ne postoji. Naklonost prema grijehu zahvaća nas same: povlači se životni horizont i rasipaju se najbolji talenti. Srce čovjekovo rođeno je od Boga i žudi za beskonačnim, za njim. Može se zadovoljiti kratkotrajnim, ali to mu ne utažuje duboku žeđ, hoda u krugu ne krećući se naprijed, izdaje sebe i pokušaji da svom životu malo koristi venu i na kraju postaju dvorci od pijeska. Napunimo svoja srca istinskim željama koje nam daju ispunjenje i koje nas tjeraju da idemo uspravno, gledajući u nebo.

Miguel Ángel Torres-Dulce // Chastagner Thierry - Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-lunes-trigesima-
semana/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-lunes-trigesima-semana/) (10.04.2025.)